

Wojna stanowi fenomen nieodłącznie związany z dziejami ludzkości. Jednak przez wiele ostatnich dziesięcioleci dla ogromnej większości mieszkańców naszego kontynentu było to zjawisko odległe – tak w czasie, jak i w przestrzeni – przebrzmiałe, należące do porządku, którego nie rozumiano i/lub nie chciano rozumieć. Przewidywania tych badaczy, którzy skłonni byli sądzić, że dwudzieste pierwsze stulecie stanowić może *another bloody century*, uznawano za niewarte uwagi. Jednak wydarzenia ostatnich lat i miesięcy brutalnie zweryfikowały te postawy. Wojna znów zaczęła pokazywać Europejczykom swe krwawe oblicze.

W tej sytuacji niezwykle ważny zdaje się powrót do refleksji nad fenomenem wojny – w każdym z możliwych aspektów. Z pewnością refleksja ta powinna mieć charakter inter-, a nawet multidyscyplinarny. Sądzić jednak wolno, że szczególną rolę mają tu do spełnienia badacze z kręgu nauk o kulturze. Jak wskazywał wybitny historyk wojskowości John Keegan, wojna determinuje kultury, a dla niektórych społeczeństw jest kulturą. To przekonanie skłoniło nas do zaproponowania badaczom wymiany myśli i doświadczeń w niniejszym numerze tematycznym „Relacji Międzykulturowych”.

